

РЕШЕНИЕ

№ 28411

гр. София, 14.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5415** по описа за **2026** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по касационна жалба на Началник отдел „Оперативни дейности“ – в С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ /ГДФК/ при ЦУ на Национална агенция за приходите /НАП/, чрез юрк. Е. М., срещу Решение № 974/19.03.2026 г., постановено по НАХД № 14799/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 782161-Е./02.08.2024г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ /ГДФК/, ЦУ на НАП, с което на „Лидл България ЕООД енд КО“ КД е наложена имуществена санкция на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК в размер на 6632 лева за нарушение на чл. 127и, ал.1 от ДОПК.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно и неправилно. Сочи се, че не е налице сочената от СРС липса на правно единство в Акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ и НП, досежно посочване на мястото и датата на извършване на нарушението. Твърди се, че не са допуснати съществени нарушения на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, довели до засягане на правото на защита на административнонаказаното лице. Иска се отмяна на атакуваното решение и постановяване на ново по същество, с което да бъде потвърдено процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява, не се представлява. Депозирани са писмени бележки на 18.06.2026 г. от процесуален представител на касатора юрк. М., в които не

възразява делото да се гледа в нейно отсъствие и да се даде ход на делото, излага подробни съображения за основателност на жалбата, моли да бъдат приети писмените доказателства в представената административнонаказателна преписка. Няма искания и не сочи нови доказателства. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възразение за прекомерност на претендираните разноски от страна на ответника.

Ответникът – „Лидл България ЕООД енд КО“ КД, редовно призован, представлява се от адв. Т., който оспорва жалбата. В съдебното заседание и с представени писмени бележки поддържа изложените в първоначалната жалба доводи, излага съображения за правилност на атакуваното решение. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък за разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор В., в съдебното заседание взема становище за основателност и доказаност на касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Административен съд София-град, Х.-ри касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Предмет на касационно оспорване е Решение № 974/19.03.2026 г. постановено по НАХД № 14799/2024г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл. 210, ал. 1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл. 211, ал. 1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл. 63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 26.03.2024 г. при извършена проверка на ГКПП К. на МПС марка V. с рег.№ 3722LYY/R. и водач С. С. е установено, че същият извършва превоз на стока включена в списъка на СВФР. Стоките са пътували от Испания към България, с изпращач на стоката фирма - J. G.-L. G. с V. № D.. и купувач/получател на превозваната стока „Л. БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД. На база извършената проверката било установено, че ТС превозва стоки, включени в списъка на СВФР, за които водачът на товарното средство не е представил У., органите по приходите са съставили протокол за извършена проверка на СВФР при В. № 010103005811_1/26.03.2024 г. и са поставили техническо средство за контрол на гореописаното МПС.

Органите по приходите от ГД „ФК“ на 27.03.2024 г. са посетили Складова база на "Л.", с адрес за разтоварване на стоките: [населено място] поле, об. Е. П., обл. С., ул. „3-ти Март“ № 1. На горепосоченият адрес за разтоварване органите по приходи са установили транспортното средство (ТС), на което е било поставена пломба, както и водача С. С., превозващ стока, включена в списъка на СВФР. Инспекторите по приходите извършили проверка за съответствие между посоченото в документите и установеното при проверката вид и количество на стоката, както следва: 1. "Цитрусови плодове, пресни или сушени: Мандарини /вкл. Т. и сатсумаси;/ кlementинки, wikings и подобни цитрусови хибриди: „К.“- 2880 кг. с код от комбинираната номенклатура № 08 05 22 00; 2. „Други плодове, пресни: „Боровинки и други плодове от рода V.: други"- 1056 кг. с код от комбинираната номенклатура № 08104090; 3. „ Други зеленчуци, пресни

или охладени: „Целина, различна от целината с едри глави"- 960 кг. с код от комбинираната номенклатура № 07094000. Стойността на стоката е била в размер на 8307,84 евро, легова равностойност от 16581,04 лева по фиксиран курс на БНБ, съгласно представена фактура. За извършената проверка в [населено място] поле е съставен Протокол за извършена проверка № 010103005811_5 от 27.03.2024 г., в който са посочени вида на стоката и нейния код по КН. Лицата извършили проверката са посочили в протокола, че не е спазен реда за предварително деклариране на данни за превоз на стоките и е определено обезпечение. За проверения превоз на СВФР не бил представен Уникален номер на превоза /У./ от страна на „Лидл България ЕООД енд КО“ КД. Направена била проверка от органите по приходите в Информационна система Фискален контрол, при която се установило, че липсват данни за У..

За констатирания пропуск, при участието на свидетели, бил съставен АУАН № F./07.06.2024 г. Актът бил връчен на упълномощен представител на дружеството срещу подпис на същия ден. В АУАН, като нарушение било вписано липсата на данни за предварително деклариране на превоза до влизане на транспортното средство на територията на страната.

На 07.06.2024 г. въз основа на така съставения АУАН, било издадено наказателно постановление № 782161-Ф. от 02.08.2024 г., с което на основание чл.278б, ал. 3 от ДОПК на „Лидл България ЕООД енд КО“ КД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 6632 лева за извършено административно нарушение по чл.127и, ал. 1 от ДОПК. В същото било прието, че дружеството не е спазило реда за предварително деклариране на данни за превоза на стока, тъй като при преминаване на стоката на ГКПП К. не бил представен У. съгласно изискванията на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК. Било прието, че нарушението е извършено на 26.03.2024 г. /датата на влизане на ТС в страната/, а като място на нарушението е посочено [населено място] поле, Складовата база на „Лидл“.

На основание събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП е допуснато съществено процесуално нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4, респективно на чл. 57, ал. 1, т. 5 предл. 2 от ЗАНН. Решаващият състав е приел, че липсва правно единство в АУАН и НП относно мястото и датата на извършване на нарушението, тъй като в АУАН е посочена датата, когато се приема, че нарушението е извършено, а именно датата на извършване на проверката на ГКПП К. – 26.03.2024 г., но липсва изобщо посочване на мястото на извършване на нарушението, отделно от това в НП като датата на нарушението е посочена 26.03.2024 г. - датата на влизане на транспортното средство в страната и преминаването му на ГКПП К., в същото време, като място на извършване на нарушението е посочено [населено място] поле, складовата база на „Лидл“, като в случая проверката там е извършена на друга дата, а именно 27.03.2024 г. Прието е, че посоченият недостатък е довел до нарушаване на правото на защита на нарушителя, което не може да бъде преодоляно по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. С тези мотиви СРС е отменил оспореното наказателно постановление.

При извършената проверка, на основание чл. 218, ал.2 от АПК, настоящият касационен състав намира обжалваното решение на СРС за валидно, допустимо и правилно. Съставът на районния съд е анализирал свидетелските показания и ги е определил съответни на писмените доказателства, а изводите досежно установената фактическа обстановка почиват върху правилен анализ на събраните в хода на съдебното следствие доказателства и административната преписка. При субсидиарното прилагане на НПК, СРС е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

В процесния случай ответника по касация е санкциониран за извършено административно нарушение по чл. 127и, ал. 1 ДОПК. Нормата гласи, че При превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България, всеки отделен превоз на стоки с висок фискален риск (СВФР), който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48. Нормата на чл. 15, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на СВФР на територията на Република България предвижда, че „лице, което предварително е декларирано данни за превоз на СВФР, може по електронен път да коригира подадените данни за превоза по реда на чл. 48 в сроковете по чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, чл. 10, чл. 11, ал. 1 и чл. 12, ал. 1 и съгласно съответното приложение“.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя констатациите и правните изводи на районния съд, касаещи липсата на правно единство в АУАН и НП относно мястото и датата на извършване на нарушението. Видно от АУАН въз основа, на който е издадено оспореното НП актосъставителят е записал следното: „Нарушението е извършено на 26.03.2024 г. – датата на влизане на транспортното средство в страната“, а в НП е посочено: „Мястото на извършване на нарушението е в [населено място] поле, Складова база на „Л.“. ГКПП К. и [населено място] поле са две различни места на територията на Република България, поради което посоченото място на нарушението в АУАН е различно от посоченото в НП. Разминаването в мястото на нарушението безспорно пречи на санкционираното лице да организира защитата си и да реализира правата си в пълен обем.

Неяснотата относно датата и мястото на извършване на нарушението, изпълнителното му деяние и обстоятелствата, при които е извършено твърдяното нарушение водят до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Тези недостатъци на административнонаказателната процедура са довели до ограничаване на правата на нарушителя да упражни ефективно правото си на защита, като възрази по смисъла на чл. 42, ал. 1, т. 8 и чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения и евентуално – оспори фактическите констатации на контролните органи. Ако актосъставителят е считал, че мястото на нарушението е в [населено място] поле е следвало да посочи и датата на извършеното нарушение - 27.03.2024 г., когато е била извършена проверката в складовата база на „Лидл“, а не 26.03.2024 г. – датата на влизане на транспортното средство в страната (ГКПП К.).

Правилно и въз основа на доказателствата СРС е приел, че съдържанието на издадените в хода на производството актове не отразява и мястото на извършване на нарушението, съответно начина, по който е трябвало да бъде изпълнено задължението. В НП е прието, че не е спасен редът за предварително деклариране на превоза на СВФР, но не е посочено пред кого се дължи това деклариране - дали пред ЦУ на НАП или ТД на НАП - С. (според седалището на задълженото

лице), или пред ТД на НАП според мястото на влизане на транспортното средство на територията на страна.

Липсата на посочените реквизити съставлява основание за отмяна на процесното НП, поради допуснати нарушения на императивните разпоредби на чл. 42, ал. 1, т. 3 от ЗАНН, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Предвид това се споделят съображенията на въззивния съд, поради което и касационната жалба се явява неоснователна, а оспореното решение правилно, поради което и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 63д, ал. 1 във връзка с чл. 143, ал. 3 АПК, в полза на ответника по касация следва да бъдат присъдени разноски в размер на 376,71 евро. Основателно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от касатора по реда на чл. 63д, ал. 2 ЗАНН. Съгласно чл. 18, ал. 2 Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, ако административното наказание е под формата на имуществена санкция, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена имуществена санкция. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. при интерес от 1000 до 10 000 лв. размерът на възнаграждението е 400 лв. плюс 10 % за горницата над 1000 лв. В конкретния случай са представени доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 840 евро, който не съответства на посочения в наредбата размер и на действителната и правна сложност на делото. Разноските се дължат от НАП съгласно чл. 2, ал. 2 ЗНАП. Претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 974/19.03.2026 г., постановено по НАХД № 14799/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5-ти състав.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Лидл България“ ЕООД енд Ко“ КД сумата в размер на 376,71 евро, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: